

Jesus og Makedonarin:

Eitt nótahefti ístaðin fyri orð

Seinastu árin hefur tónleikalívið rættuliga fingið fótastíð í Føroyum. Henda mentunargrein hefur nú fingið fólk at ásanna, at tað er annað og meira enn kórsangur, sum vert er at lurta eftir — undantikið kvøðuljóm sjongur og diskotónleikur.

Í páskavíkuni var soleiðis møguleiki at hoyra upprunaverkið »Jesus og Makedonarin«, eftir Sigmundi Poulsen og Paula í Sandagerði.

Hóast tað var framført í fjør, so var Norðurlandshúsið fullsett, tá fyrsta sýningin var skirishósdag.

Upplýst var frammanundan, at »Jesus og Makedonarin« var broytt — eitt nú hefur Rósa á Rógvu Joensen, leikstjóri, lagt sangarnum lag á, tónaljóðfór vóru komin afturat eins og ljósmyndir nýttar, sum iskoyti til søgugongdina.

Broytingin frá fyrstu sýningini var ikki stór, men tað er ikki leikstjóranum fyri at lasta. Hon fekk ikki lætta uppgávu at fáa sangarar til sjónleikarar eftir stuttari tíð.

— Tó var skilligt, at sangarnir skiltu sín leikpartar hvør sær betur og at teir sungu treystilgari. Her hefur leikstjórin ivaleyst valt, at greina út leikpartarnar fyri høvudsangarnum.

Tað kundi hugsast, at eitt nú ljósmyndir í størri tali kundu gjørt søgugongdina í verkinum lættari at skilja fyri áskoðaran, men hesar komu allar í seinasta parti — og bert av Jesus við krossinum, so tað botti ikki um stoðuna.

Her kundi verið farið varisligari um, uttan to at gera stórvægis fotoarbeiði.

Verkið er stett saman av 11 ymsum pallmyndum, t.d. Brúðleypið í Kána, mannamúgva ið rópar eftir skökju, fjallatala Jesusar o.s.f. Høvdu ljósmyndir av pallmyndunum hvør sær verið fylgispæl til sang og tónleik, so hevði áskoðarin verið betur førur fyri at fylgja við.

Istaðin vóru ljósakeraldir ymsum litum nýtt, og hóast tú leitaði eftir um tað kanska var nakað imyndarligt knýtt at ymsu litinum, so var ikki — Eitt nú, har mannamúgvan eftir leikritinum rópar, at skökjan skal steinast, revsast, hora, døma o.s.f., so er liturin

grønur.

Imyndarligt er grøni liturin vanliga nevndur »vónin«, so tað var heldur ikki tað!

Tað er vanligt tá opera-sangarar nýta talumál á palli, so verður »myndin« brotin. Hóast sangarin er útlærður at framføra á palli, so er ikki fyri vist, at hann eisini er góður sjónleikari.

Í Føroyum hava vit ikki møguleika at velja sjónleikarar ella sangarar til slíkar framførslur, men kortini skal Pauli í Sandagerði eiga, at hann skinsamligari er farin fram, tá hann valdi sangararnar til ymsu leikpartarnar.

Tá tað snýr seg um tónleik og songframførsluna, so var »Jesus og Makedonarin« ein framúrskarandi roynd at lyfta upp tónalistina upp við fjølbroyttu tóna- og sanggreinum, tó at hesin partur var tikin fram um »orðið«, sum verkið snúi seg um. Tað er helst gjørt, tí tað var besta loysnin í mun til so stóra uppgávu.

Vit hoyra so mangan, hvussu strævið tað er at fáa nakað á prent givið út í Føroyum. Um hetta heldur fram, kann henda, at tekst ella skrivað orð bert verða at finna sum undirtekst til eina sjónvarpsmynd ella onkran cowboyfilm og tað er vandamál, sum er sjónligt. Orð kunnu eisini verða ein hjálp har fleiri orð enn ein setningur kann geva lesarum upplivingar, ein glótti sum er partur í livinum, ið lyftir tann einstaka upp um gerandissjagðið!

Her er ikki tann stóra vælvildin, — heldur ikki í »Jesus og Makedonarin«. Tónleikamyndin varð framförd í myrkri, so sum vanligt er, tí alt fyrirferst á palli, men so er ikki.

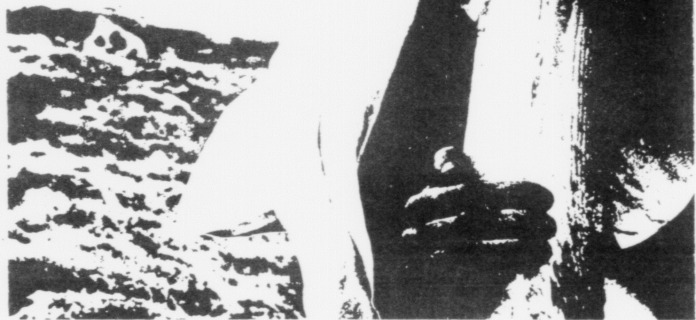
Søgan um Jesus og Makedonarin er eftir mini meting ein fullfiggjað opera, har dramatikkurin er so framúrskarandi og givin, at tað er torført at fyrigeva rithøvundanum, at hann hefur latið verkið frá sær, uttan at fáa trygt fyri, at »orðini« komu til sín rætt.

Hevði hetta av illum verið gjørt til útvarpsleik, har ein frásøgumaður var, sum segði frá søgugongdini, so kundi ein umborið mistakið.

Upplivingin í Norðurlandahúsinum undir framførsluni kann nevniliga

Jesus og Makedonarin

tónleikamynd
eftir Sigmund Poulsen og
Paula í Sandagerði

»Jesus og Makedonarin« er avgjørt nýskapin innan føroyska tónlistaheimin og hefur stórt virði. Við hesum er greitt, at tað ber til at gera storri uppsetingar og at blanda tónleikagreinar saman, so heildin verður sterkari. Bert spell, at dramatiska innihaldið ikki fekk storri pláss á pallinum

ikki koyrast í lumman saman við tekstini. Væl heimafturkomin er torført at greina sundur hvør sang hvat og hvørji orð hoyrdu til pallmyndirnar — eins og helvtin skuldi upplivast heima, helvtin undir framførsluni. Eitt verður nevnt dupliskonfekt, men her er talan um einkultkonfekt, so tað munar. Og tað var spell fyri tey mongu, sum gjørdur sitt til at røkja ta uppgávu til fulnar, sum tey hvør sær vóru sett til. Hetta var tónleikaverk sum eydnaðist serstakliga væl, men at nevna tað tónleikamynd, haldi eg verða skeiðt.

Dagny Joensen

**Orkestrið
Ørvarr**

spælir til dans.

Tlf. 15031

RÆTTING

Undir yvirskriftini »Øll rætt til arbeiði eftir førimuni« sum var grein um Endurbúgvingarstovuna í seinasta blaði, var ein regla dottin burtur í undiryvirskriftini.

Vit endurprenta tí brotið í greinini og biða lesarnir og Marjun Sigurðsdóttir umbera hetta:

Fyri ári síðan var Endurbúgvingarstovan sett á stovn. Í hesum tíðarskeiði hava seks fólk fingið lærupláss, 47 eru farin undir grundútbúgving og 83 undir fakliga útbúgving. 87 ynskja at koma í arbeiði, oftast lættari arbeiði, kanska vart arbeiði ella arbeiði á vardum verkstaði.

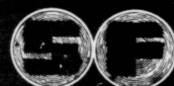
Silvur-brúðleyp

9. apríl 1985 høvdu hjúnni Anna og Johan Niclasen í Havn, silvurbrúðleyp.

FØROYSKUR VIÐUR TIL FØROYSK HÚS

Tann Føroyski viðurin hevur hesar frámerkingar:

SA ★ FR
SA + FR

P/F Sagverk Føroya

Aðalfundur

Felagið Trolskip hevur aðalfund hós-dagin 25. apríl 1985 kl. 15,00 á Hotel Borg.

Skrá sambært lógini.

Nevndin